14/03/2021

„Postul este semnul iubirii smerite, discrete faţă de Dumnezeu”

În Duminica Izgonirii lui Adam din Rai (*a Lăsatului sec de brânză*), Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învăţătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reşedinţa Patriarhală. Părintele Patriarh Daniel a subliniat faptul că pasajul evanghelic citit în cadrul Sfintei Liturghii (Matei 6, 14-21) ne arată că postul este ofrandă a iubirii omului faţă de Dumnezeu.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a vorbit despre importanţa iertării greşelilor semenilor noştri, act esenţial pentru ca şi noi să primim iertare de la Dumnezeu. „Iertarea greşelilor semenilor noştri este cea dintâi condiţie pentru a intra în acest urcuş interior spre Înviere, care este Postul Sfintelor Paşti. De ce iertarea este necesară pentru a începe Postul Sfintelor Paşti? Pentru că prin iertare noi ne smerim, răstignim propriul egoism, iertăm greşelile celor din jurul nostru şi intrăm în starea de pace şi de comuniune cu semenii. Această iertare înseamnă eliberare de o stare egoistă de ostilitate faţă de semeni şi intrarea într-o stare de comuniune, de depăşire a unor conflicte din trecut. De asemenea, iertarea ne face liberi pentru a ne ruga mai mult lui Dumnezeu şi mai ales pentru a rosti rugăciunea «Tatăl

nostru»: *şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm celor care ne-au greşit nouă*. Iertarea este şi o stare de comuniune, care ne ajută să fim mai receptivi faţă de cei din jur şi mai milostivi. Când iertăm greşelile celor care ne-au supărat, atunci ne asemănăm cu Dumnezeu Cel milostiv şi iertător. Prin iertare ne eliberăm de o stare de tensiune, de o stare conflictuală, de vrajbă, de ură, de dorinţă de răzbunare şi ne asemănăm cu Dumnezeu”, a reliefat Preafericirea Sa.

Întâistătătorul Bisericii noastre a vorbit și despre modul în care trebuie să postim, despre importanţa postului şi roadele acestuia în viaţa creştinilor. „Nu postim ca să ne laude oamenii, ci postim tainic, discret. Nu postim pentru a fi remarcaţi în societate, ci pentru a aduce mulţumire lui Dumnezeu pentru darul vieţii (...). Pentru că Dumnezeu este smerit şi milostiv şi postul trebuie să se desfăşoare în stare de smerenie şi de bucurie, pentru că prin post şi rugăciune ne întâlnim cu Dumnezeu, Izvorul vieţii şi al bucuriei veşnice. Mântuitorul ne arată că postul nu se săvârşeşte ca o datorie morală impusă din exterior, ci postul este semnul iubirii smerite, discrete faţă de Dumnezeu. Postul este o jertfă spirituală, o dăruire de sine sau o ofrandă adusă lui Dumnezeu, ca recunoştinţă pentru darul vieţii şi ca dorinţă de sfinţire, iar această dăruire de sine arată că omul care posteşte şi se roagă preţuieşte mai mult pe Dăruitor, pe Dumnezeu, decât darurile materiale pe care le primeşte de la El. Iubim mai întâi pe Dumnezeu, Dăruitorul vieţii şi al tuturor darurilor materiale şi spirituale şi după aceea ne bucurăm de darurile limitate şi trecătoare materiale”, a explicat Patriarhul României.

„Prin post slăbim trupeşte, dar sporim duhovniceşte”

În continuare, Părintele Patriarh Daniel a precizat că postul este un efort al omului de dezrobire sau de eliberare de patima lăcomiei. „Postul este o schimbare ca trecere de la patima lăcomiei, de cele materiale, la virtutea dărniciei. De aceea, în timpul postului, noi transformăm foamea şi setea fizică în foame şi sete de Dumnezeu. Dacă postim, dar nu ne rugăm nu dobândim nici bucurie, nici lumină în suflet. Dar dacă unim postul cu rugăciunea, transformăm foamea fizică, în foame de Dumnezeu, transformăm setea fizică în sete de Dumnezeu. Aşa se explică de ce unii Părinţi din pustie, dar mai întâi Mântuitorul Iisus Hristos a postit 40 de zile şi 40 de nopţi. În locul hranei materiale a înmulţit hrana spirituală, care este rugăciunea, adică legătura directă a omului cu Dumnezeu. În timpul postului reducem mâncarea materială, dar sporim hrana spirituală. Citim mai multe cărţi duhovniceşti, mai ales Sfânta Scriptură, ascultăm slujbele Bisericii cu atenţie, ne spovedim mai des, ne împărtăşim din Sfânta Euharistie mai des şi astfel, aşa cum spunea Sfântul Vasile cel Mare, *prin post slăbim trupeşte, dar sporim duhovniceşte* ”.

Apoi, Preafericirea Sa a subliniat că postul este un mijloc de sfinţire a vieţii, de înnoire şi de luminare, precum şi de acumulare de comori duhovniceşti: „Această adunare de comori duhovniceşti înseamnă că în timpul postului adunăm multă lumină în suflet prin rugăciune, prin participarea la sfintele slujbe, prin convorbiri duhovniceşti, prin lecturi duhovniceşti şi în mod deosebit prin spovedanie mai deasă şi împărtăşire euharistică mai deasă. Iar această lumină o luăm cu noi când trecem din această lume şi intrăm în lumina slavei Preasfintei Treimi. De aceea, Părintele Cleopa de la Mănăstirea Sihăstria spunea: *omul este pelerin pe acest pământ, dar lumina pe care o adună în traista sufletului său rămâne pentru veşnicie!* Postul este un mare prilej de îmbogăţire în lumină, adică în virtuţi, roade ale lucrării Duhului Sfânt în sufletul omului”.

„Postul Sfintelor Paşti este o şcoală de sfinţenie”

La final, Întâistătătorul Bisericii noastre a explicat de ce a fost izgonit Adam din Rai. „Adam a fost izgonit din Rai pentru trei mari greşeli. În primul rând, nu a ascultat de Dumnezeu, în al doilea rând, nu a postit, adică nu s-a înfrânat, iar în al treilea rând, nu s-a pocăit, adică nu şi-a recunoscut greşeala şi nici nu a cerut iertare (...). Postul Sfintelor Paşti, de 40 de zile, este o participare la postul Mântuitorului Iisus Hristos şi în acelaşi timp este o şcoală de sfinţenie, de curăţire, de luminare, de schimbare a vieţii păcătoase în viaţă virtuoasă, plină de lumina iubirii faţă de Dumnezeu prin rugăciune şi faţă de semeni prin fapte bune”, a arătat Patriarhul României.

— ziarullumina.ro